

TULEVAISUUSTYÖPAJAN TULOKSIA

LUMODI-projektin päätöstapahtuma Tulevaisuustyöpaja pidettiin 16.11.2021 Turun pääkirjastossa. Projektin tavoitteena oli tutkia ulkomaalaistaustaisen väestön luontosuhdetta ja sen merkitystä hyvinvointiin fyysisessä ja digitaalisessa ympäristössä. Työpajaan osallistui 19 henkilöä, jotka jaettiin neljään ryhmään. Työpajan rakenne koostui kolmesta vaiheesta: kritiikkivaihe (*luontoon lähtemisen esteet*), mielikuvitusvaihe (*toivottu tulevaisuus 2050*) ja todellistamisvaihe (*ratkaisujen kehittäminen*). Tämä teksti esittelee tiivistetysti ryhmien luokituksia, ratkaisuja ja tulevaisuuden skenaarioita. Yhteenvedona, tulevaisuuteen löydettiin useita erilaisia näkökulmia sekä visioita, jotka tarjosivat monipuolisia ratkaisuja esteiden voittamiseen ja erilaisten tulevaisuudennäkymien avaamiseen.

Ensimmäisessä **kritiikkivaiheessa**, ryhmät luokittelivat lapuilla olevia luontoon pääsyn esteitä, jotka olivat nousseet esiin tutkimuksessa. *Ryhmät nimesivät luokat seuraavasti:*

RYHMÄ 1	RYHMÄ 2	RYHMÄ 3	RYHMÄ 4
ROOLIT	TEKIJÄT	DUTIES (Velvollisuudet)	TUNTEET/ EMOTIONAALISET ESTEET
SISÄINEN/HENKILÖ- KOHTAINEN/INTER- SUBJEKTIIVINEN ESTE	YKSILÖN SUHDE YHTEISKUNTAAN/ Miten hänet nähdään	TRIGGER OF UNPLEASANT EMOTION (Epämiellyttävän tunteen laukaisija)	DIGITAALISEN TIEDON KÄYTET-TÄVYYDEN PUUTE
RESURSSIEN PUUTE	VERKOSTOT	TECH (Teknologia)	IDENTITEETTI
ULKOISET OLOSUHTEET	RESURSSIT (FYYSISET/TIETO)	POST-TRAUMATIC (Post-traumaattinen)	YHTEISÖN JA YHTEISKUNNAN SYRJÄSSÄ
RYHMÄESTEET	HENKILÖKOHTAINEN	”HABITUS- field”	ARJEN SOSIAALISET ESTEET
		PHYSICAL EQUIPMENT (Fyysiset varusteet)	ARJEN KÄYTÄNNÖN ESTEET

Seuraavassa työpajan osiossa, **mielikuvitusvaiheessa**, ryhmille annettiin tehtäväksi kuvitella vuosi 2050: Mikä/mitkä asiat ovat muuttuneet? Miltä maailma näyttää? Mitä ihmiskunta on saavuttanut?

Vuonna 2050 media, politiikka ja koulutussektori ovat huomioineet ihmisoikeuksien ja luonnon arvostuksen tärkeyden. Päätäjät ja maahanmuuton suunnittelijat ymmärtävät luonnon arvon kotouttamisessa ja soveltavat sitä kotouttamishjelmiin. Luonto näkyy tilaratkaisuissa, esimerkiksi yhteisöllisissä puutarhoissa sekä sisätiloissa. Teknologia on kehittynyt vuoteen 2050 vauhdilla, ja sitä kautta voimme löytää innovaatioita esimerkiksi luontoaiheisen tiedon välittämiseen kaikille, ja vapauttaa aikaa koti- ja koulutöistä. Tieto on kaikkien saatavilla, siitä jää hyviä muistoja ja se on helppo saavuttaa. Vaikka pandemia on jättänyt jälkensä ihmisten mieliin, voimme käsitellä negatiivisia tunteita keskustelupiirien avulla. Tulevaisuudessa, luonnon terveyshyötyjä ja luonnon kunnioittamista opetetaan laajasti kouluissa ja päiväkodeissa. Päiväkodit ja koulut toimivat lähes kokonaan ulkona. Vuonna 2050, yhteisöjen ja asuinalueiden kulttuurit ovat eläviä, lämpimiä ja avoimia. Äärimmäinen ajattelu on vähentynyt polarisaation vähentyessä. Haluamme tehdä yhteistä hyvää luonnon hyväksi, ja teemme sen yhdessä.

Viimeisessä työpajan osiossa, **todellistamisvaiheessa**, ryhmille annettiin tehtäväksi etsiä ratkaisuja parempaan tulevaisuuteen. Ryhmien ajattelusta korostui, että kriittisen ajattelun lisääminen ja ongelmien tiedostaminen on tärkeää, tapahtuupa tämä itsereflektion, tutkimuksen tai monitieteisen yhteistyön avulla. Luonto sai monia rooleja ryhmien ratkaisuissa: luonto on osana kotouttamishjelmiä, metsä- ja muita luontoretkiä on tarjolla, luonto on mukana tilaratkaisuissa, luontosuhdetta luodaan lapsille jo varhaisessa vaiheessa, sekä luonto on osa yhteisöllisyyttä ja positiivisten uusien muistojen syntymistä. Kolmas suurempi nähtävä kokonaisuus oli lähiympäristön uudistaminen monipuolisemmaksi, houkuttelevammaksi ja turvallisemmaksi, jotta kaikilla olisi mahdollisuuksia ja turvallinen olo liikkua luonnossa. Toimintaa kehitettäessä on tärkeää kuunnella kaikkia osapuolia.